

[Landbrugsministeren.]

Tilfælde, man kommer med Ændringsforslag, det er, naar man gør den Erfaring, at der er et eller andet i Loven med Loven, saa den ingen Betydning vil faa, eller man gør den Erfaring, at der er visse Punkter, der er uheldige, saaledes at Loven, hvis disse Punkter fjernes, vil faa mere Betydning. Det, der er sket, er, at Loven har haft Succes: gentagne Gange, og Successen er blevet saa stor sidste Gang, at allerede efter 2 Maaneders Forløb maatte jeg gaa til Rigsdagen og fremsætte Forslag om et Tillæg til den gældende Lov — ikke om en Ændring i Loven, men kun om et Tillæg —, hvorefter der stilledes 10 Mill. Kr. til Raadighed til Fortsættelse af Grundforbedringsarbejder, fordi Loven havde været saa virkningsfuld, at de Midler, der var stillet til Raadighed, var opbrugt. Jeg foreslog endvidere, at man i Fremtiden, naar man optog Laan i Banker og Sparekasser, opnaaede de samme Fordele som ved Statslaan, nemlig Tilskud og Fortrinsstilling forud for de andre Prioriteter. Det var dette Tillæg, jeg foreslog til Loven; og nu vil de to Oppositionspartier benytte Lejligheden til i den gældende Lov at foreslaa Ændringer, der faktisk vil føre til, at Loven ingen Betydning faar i de kommende Aar.

Ingen vil kunne nægte, at Hovednerven i de Love, vi har haft paa dette Omraade det sidste Par Aar, det, der har gjort, at Lovene har virket mere arbejds-skabende, næsten mere som Kriseforanstaltning end nogen anden Lov for Landbruget, er det Tilskud, der gives til Grundforbedringsarbejder. Alle i denne Sag interesserede Parter faar Fordel af dette Tilskud. For de Landmænd, som ellers ikke har Raad til at faa saadanne Arbejder gennemført, er Tilskuddet af overordentlig stor Betydning, det har vist sig gennem de mange Begæringer. Arbejderne har ganske naturligt Fordel deraf; naar man sætter meget Arbejde i Gang, kan de faa Arbejde i Stedet for at gaa arbejdsløse, og endelig har man indført Bestemmelser, som sikrer dem en nogenlunde rimelig Løn. Kreditorerne, som har Penge til gode hos de Landmænd, hvis Ejendomme trænger til Grundforbedring, opnaar en Forbedring af Ejendommene, hvorved disse bedre end tidligere bliver i Stand til at forrente de Penge, som staar deri. Endelig er det klart, at baade Staten og Kommunerne har overordentlig stor Nytte af en saadan Lovgivning, der aflaster Udgifterne til Arbejdsløsheden i et Omfang, som vist ingen havde tænkt sig. Mange rene Landkommuner, hvor man, før vi fik denne Lov-

givning, havde 10—20—30 Arbejdere gaaende ledige hele Vinteren, har i det sidste Par Aar ikke haft en eneste arbejdsløs, der er blevet beskæftiget ved Grundforbedringsarbejder. Det har man meddelt mig fra Amt efter Amt i Jylland, Fyn, Sjælland, de sønderjyske Landsdele, og saadanne Meddelelser er fremkommet ikke alene fra mine Partifæller eller fra radikale Vælgere, fra Arbejdere eller Husmænd, nej, alle, som har med disse Sager at gøre, har, uanset deres politiske Indstilling, givet mig Meddelelse om de overordentlig store Goder, Loven har medført.

Ved den Lov, som man blev enig om i December 1934, altsaa for ikke mere end 4 Maaneder siden, forøgede man Tilskuddet ud over det tidligere, og saaledes som Loven nu er formet, gives der i Tilskud til den paagældende Landmand en Trediedel af Arbejdslønnen, en Trediedel af Drænrørens Indkøbspris og to Aars Rentefrihed. Det er disse 3 meget vigtige Ting, som har bevirket, at Loven har faaet den Succes, den har haft. Nu 4 Maaneder efter kommer de to Partier, Venstre og Konservative, som i December Maaned var med til at gennemføre Loven med disse Bestemmelser, og foreslaar enten helt eller saa godt som helt at stryge hele denne Tilskudsordning og derved i Virkeligheden saa godt som helt ødelægge Loven.

Venstres Forslag gaar faktisk ud paa fuldkommen at stryge Tilskuddet, de Konservatives gaar ud paa at stryge det meste af det, idet Tilskuddene til Drænrør ophører, og Rentefriheden ophører, og Tilskuddet til Arbejdsløn ned sættes fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$, saa der vil sikkert ikke i de kommende Aar, hvis de Bestemmelser vedtages, blive gennemført ret meget Grundforbedringsarbejde. Det er, som jeg sagde før, en saa uhyre stor Forringelse for Landmændene, som fremtidig efter Venstres Forslag skal forrente hele Beløbet og efter de Konservatives Forslag omtrent hele Beløbet, at der sikkert ikke bliver ret mange, som ikke vil betakke sig for at udføre Grundforbedringsarbejder, fordi de i disse Tider ikke har Raad dertil. Og for Arbejderne betyder det mindre Arbejde.

Endelig har de to Partier denne Gang været enige om helt at slette Bestemmelsen om Lønninger, skønt man for 4 Maaneder siden baade her og i det andet høje Ting enstemmigt gennemførte en Ordning, der ogsaa omfattede Lønspørgsmaalet. Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Hansen) sagde, at Aarsagen til hele denne Strid om Lønspørgsmaalet var mine Ind-